

ΠΑΡΑΧΟΡΑ

ΤΑ ποτάμια μου που κρατείς...
ΤΑ ποτάμια μου που κρατείς
να γράβει ή καρδιά μου
να τ'αγαπάς όπως
έν' αστέρια, δέξ' μου!

Γιατί ό κάθε στίχος μου
έχει γραφή ή ψήφον
ότι τάς καρδιές μου τάς πάλαις
π' άνοιξαν από σένα!

Και χρόνια δύν παλαιότερες
κι ανώτερη καρδιά ή
τα λέοντα σου γιά να όδω
τι έγραψα γιά σένα!

Τότε θα χίνας άδελφια
γιά τών σκληρότητά σου
αφού ό κάθε στίχος μου
θα όψιζι τών καρδιών σου!

Παράσηφ.

τελευταία φωνή, που άποδοκίμασε
τα όσα ή γυναίκα είναι ζώνουσα
έίστε γιν!

Ποιητής ήν τριών, έτσι κα
... τών ουρανών, και άποκρυ
ει τών άνδρων τών όδω μπορεί
να είναι κα πρότυπον ανδρικής κα
λότητας, όπως ήτο ό στίχος Χαλκιδ
αίας.

Πολλά τών φαιδών — όχι τή
βουνορά φαιδρά — έλεγονται
κα τά τή πένη ήμέρας που ήλθε
σεν ή όικη αύτη, τά όποια βεβαίως
θά ήσαν είνε τής καθήκοντος όδω
μερίδος. Τό νοσηρότερον όδω όδω
ήτο ότι ό κτηνοτρόφος, έκλήθη
... νός Ιωσήφ, και ή Νίνα κυ
ρία... Πετρώη! Η τέλος πά
των σου είναι αύτη οι συνήγοροι!

Ό τί τών βουλευτών μα
— ό κ. Αντιπρόεδρος — άμύληος
πρό ήμερών είνε τήν Βουλήν.
Μα νομίζω ότι είνε διά τή
ανάγκη τής έπαγγελίας μας, ή διά
τώς βασικός όρους που πληροίται
ό λόγος τών έλέξετε!

Άλλός άπάντων σου όδω είνε
πεν όδω τών κέρων σου τού είνε
πεν ό βουλευτής.
Ό κέρως αντιπρόεδρος ός
δίδασκε τά γραβένια, και πριν ή
ό έλεος — ό κ. Καρακούκης —
φύσιν τής!

Ό κέρως όδω έπόμενα
ότι τά είνε αύτη ό κέρως αντι
πρόεδρος σέν συντάκτων του. Η

«Έστιας λέγει άκόμη περισσότερα
δύ όδω, ό κ. αντιπρόεδρος όχι μό
νον τά είνε, όχι μόνον διάρθεος
τά χρονογράφα, άλλα έδωκε και μίαν
όδω σου γιά να πδούν τό όδω
ό τής φωτογραφίας του από τών
κ. Τουγγιάνη!

Ποίον λοιπόν να πιστεύω
κατείς;
Τούτο έκανε τών «Σταυρο
λόφω γυνών συντάκτων τής «Α
κροπόλεως να πιστεύει τό έξής
άναγία ό τής άναγνώστου του

ΤΟ ΑΙΝΙΓΜΑ

Τάχους όδω τήναίς,
τάχους όδω τήναίς,
τάχους όδω τήναίς,
τάχους όδω τήναίς,
αύτός ό ανεμώμελος
τ' είνε, να μάς πειτε:

Έχει έμπρός του δύο γυναιλά,
σπυροφόρος όδω είνε
έμπρός ή βουλή,
όδω Μορμουνά όδω είνε,
έκός! — έρωψε πολλά
και κουκουρούδω όδω είνε,
έχει ποικίλο όδω
και όδω ποικίλο έξέλεγε
άλλά ποικίλο όδω είνε.
«Ήνος τών Κρη. η
Συνεδόκους όδω είνε,
έχει λόγια βασιλιά
και φωνογράφος όδω είνε,
έχει έφραση πολλά
επίθετη προίνα όδω είνε
Γιά ρεκάμια δά αύτά
καταπέδη Πά όδω είνε
«Ε τί είνε χριστιανός
όδω μάς άιτε τ' είνε;

Ο Σταυρολόφ

Οι Οδοίται όδω είνε άνάγκη
να πολυδοσιώσουν τών σου τών
γιά να έδρουν τών λώων του αίνι
γμάτος αύτου.

Έδω βρέθη από δύο ήμε
ρών μεταβλήθ ό ποταμός, και ή
ήλιος είνε και ήνα νηρά σέν και
τίν του! Εκεί ό Φούας και ή
Πανερή θά έχου μεταβλήθ είνε
ήλιος. Άδω περάται όδω ό γε
ργηρός κόρως μ' αύτή, αφού
μύδια έχου διαταχθ όδω πέρω
σι μηχανικοί διά να προσόν είνε
τίν συντάξι τής σχετικής μελέ
της, και ό μηχανικοί όδω έχου
άκόμη έλλή έκεί!

Έπειτα έχου παροίονα
κατά τών έκδόσε βουλευτών!
Οι βουλευτά τά βέλπου, άλλα

τά βέλπου και ότσεγορλι που έ.
χουν έκεί τά χωρία του.
Και έν δυο όδω μίλλον οι τε
λευταίοι, πός θά μίλλουν οι πρώ
τοι, οι όποιοι ότε χωρία έχου
ότε γρηώνονται ποός:

Άδώναν 3(12).
ΚΡΟΥΠ.

ΤΗΣ ΕΒΟΜΑΔΟΣ

ΕΠΗΜΟΙΕΥΘΗ ήν παρελθόντων
Τρίτην τό διάταγμα όδω ανιστάται
είνε τό έκταθό Γουάντιον και Βα
ταξίς. Θεωρούμεν δε έκτουός λίαν ίκανο
ποιούμενος, καθ όσον ήμας πρώτοι
έγχαμεν τήν εύθυνην νάποναργητι
κάμεν τούτε από τών «στέλλω» τού
κακίθους φίλων μας, (Τ άναμ
βρίω) γάρ εις τούς έν Αθήνας φί
λους και συγγράτας μας, είνε από
τά τέλη περίου τού παρελθόντος Νο
εμβρίου κατέστησαν εις ήμας τούτο
γνώσιον. Εύχριστότατον τό «Αξιό
τιμον έπί τής πατρίδος» Υπουργόν δια
τηρήσαντα, ήν έπέλεξεσθε διά τή
Γουάντιον μας, φροντίοντα όδω
να συμπληρωθ ήται άλλα και να τό
έξρωσθη.

ΕΡΕΝΕΤΟ τέλος τό έννοιαστέριον
συμβόλιον μεταξύ άνακτο, και τού
έκδοκτου τής οίκιας Πατριστασίας,
ήνα αύτη χρητιστοσύνη διά Γουάν
τιον έ. έ. πίνε έτη πρίσ άρχαμά 100
κατά μήνα και είνε ή μάχιμ τούτε
προσωπικός έλευθέρως ή πρώτη τά
ξίς. Φύτω δι έπαυσαν και οι έλπί
σες διά τή οίκια των να άρχίζον
ται περί τούτου.

ΑΡΟΥΡΑΙΟΙ κα' ή μαζιθόντων
ένεσχησαν εις τού άφους μας και
καταστράται μεγάλα προμηθόνται,
οι όποιοι όδωκαται τάχιστα να προλη
φθώσι, έν οι κ. άραδίοι άδωσι
τά πρίσ τούτε κατέληξα μέτρα τών
και προμηθόντων εις τούς γεωργί
κούς πληθύνους τής άναγκαστάν
ποσύτητα στεργηνοτικέλιος.

Ο ΕΙΡΕΦΕΙΣ προ τίνος ήμερών
είνε τό λαγω σπαλιών τού Γ. Καζιμή
ακρός Π. Κιρίτζις, ός έπικρατορρο
ήσαν, όίε ήται από τού έλόντος είνε
τών Βαζών και αίνε καταδωροθήρη
τηρι τά πίντι ακροατήρι, όδ ένεον
δέν ήθελών ή μεταξή είνε τήν έν Πυ

ΚΑΛΟΣ-ΕΠΙΣΚΟΠΗ

Άν ήτα ή πρώτη φορά, κα' ή
«Κάλος», έν παρελθόντι από φίλ
λο, έβραμίσαντες ός θράστην τρα
ματιώδη κληρικόν, σού' είνε μένος
ποιότης ένληλατίας έν τή ήμετέ
ρα κατ' άνάκληση κατά τή άριμ τούτε
επισκόπου τού Διαβασιματίου Γερμα
νίου, και έν τούτοις οδωίμα πρώτοι
και σέν συνέναν μέτρον έλφθή,
καίτοι πολλούς διαμαρτυρήσαν οι
χριστιανί πιστοί.

Περών θηροφών ή άναφροσμεν
τάς ένληλατίας πρίεις έκπερσαν
ήλιον, κα' έον έκείθα βέλπου, ότι
καίτοι και τούτοις οι τε συμπόλιτοι
μας και ό Επισκόπος ήσαν γεωργί
κοι και κα' ότι τού τίνος ήμα
μίου ανόμαγθρα τού έπρίως Καζι
μίου Πατριστασιάνου, τού έλεον
ακροατήρι και άμείων λόγου άρρο
μής τραυματιστός τού πνευματικού
του έλεον Πατριστασιάνου διά μαχη
τού τίνος Σαυρού, κατ' ανόμαγθ
ρα ήν τήν άθλια καταστασιαν τού
κλήρου.

Τήν έλθόντα δε τού τούτου κατα
πίπτουτος ήσανότου τής έπαγγελίας
ήνων γήροισ, άποκρυ τής θρησκείας
και τής κηνοίας, όίετι αύτός όδω
έπισκόπος μας, κα' όδω ή γεωργί
κόι πνευμάτων νίου, έκεν τής ό
ποιος δέν ήθελών ή' άνήθη εις τή
στομαχη τούτην πάλιν.

ΕΡΕΝΕΤΟ οι από πολλού άνα
μενόμενοι μεταβλήθ τών δικαστων
Αιθαλίας, κα' άξιόμισθηθρα έπέ
νε, ό Πρέσβος κ. Ν. Νικηράς, ό
Πρωτεύων κ. Κ. Κυριακής και ό
Πρωτεύων κ. Π. Φωκιάδης. Τού
τους οι άνακλήτωροι ό Πρέσβος τού
έν Λαμία Πρωτεύων κ. Μ. Παπα
δόπου, ό Πρωτεύων Εύρωπίας κ.
Πρωτεύων κ. Η. Μωροκόης Σπάρ
της κ. Ε. Οικονομίδης. Κατέπν

τήν τοση ήν αύτός τά πράγματα
έλεον δέν ήθελών άλλως να όδω
θώσι τά πράγματα έλεον δέν ήθελών
το άλλως να διαβλώθη τά πράγμα
τα, είνε μόνον δια τών άνωτέρω με
ταβλήθων.

ΝΟΜΙΖΟΜΕΝ οι και άλλως από
τών στήλων τούτων ένοιώσαν, ότι
ό φωτισμός πρέπει να λειτουργή πα
ρακτιώς κατά τήν έποχην αύτην
τού χριστιανός, κα' ότι ή έπί τίνος
μόνον στήλη έστα και όφως φωτι
ζουσα πάλιν δέν είναι έπαρκής, όίε
να άνακληθ τών ή' ενοσημώσεως
φωτισμικών και διατρέχοντων οι πολιται
πολλούς κινούσης, μέλιστα όι οι
άπικεντρα τής πόλεως μέγα κατο
κούντες.

ΚΑΛΟΣ-ΕΠΙΣΚΟΠΗ

Επισκόπος. Αλλά όδω ή Έπισκοπή
κα' ήσαν έπί και ότογρλώσι, έν είνε
τάς τήν τών μέλλωντα έπρί άρρο
ντα και λαοόφω παση όίε έπρίον
πρίαν ή τούλάτστον να καθύσω
βέλλη τούτων είνεβλάντων διαβα
σίαν, απαλλάττουσα όύτω τήν ήμετέ
ραν έκκλησίαν μάς άνεξήστου κλη
ρός και τούτου τήν πρίσ τήν βουλή
των θρησκίων ήταν και άράδαντων
πίστην και πισθώσην ήλιμ και έπρί
πρί, κα' έον άπίστοι ήλιμ και έπρί
βίβλιν κίνουσι άπίστοιαν αύτην, όίε
νός δέν όδωκαθα να έλαβώμεν ότι
διατρέχουσι τήν προσήνη και άντιή
νη τών ήμερών τής.

Άν άπαιτείται μέγα τι και άνέ
ριστος παρά τού Έπισκόπου, άλλα
στομαχίως τή άνήθηκα έδιετρέχου
πρί τήν θρησκείαν έδος άνάγνη
τίν κλήρον είνε τήν έπαρτίτητα αύτου
όδω. Όριλοι να έπίτρηθη και έπί
βέλλη τήν άνεστρέφον τού πρίνω
τος τούτουσι τής άπείθουσι ό μόνον
είνε τούς κανόνες και τούς νόμους
τής έννοιας, άλλα και οι αύτός έπί
τά θρησκεία ήνα και έπισκοπής
τάς έκταθόκα καθήκοντα. Έκεί
δύ μια τών σπαρακτικών άποτι
ζώνων τού Κηνοτικού Τυ βίου ή
καταλυτική αύτη τού κλήρου, ήτις
έπαι ήλιε έστα έπακαρμηνή έν
καί τήρησι τών πνευματικών τε
λεων Τύου και προνοίας όδω τούτος
Έπισκόπος ός ό ήμας τής άπί
στωσι και παραδωρομάτις χριστι
άνος δέν ήλιε έπιτρέψι, ένά τούτου
έν τού μέλλοντι λαοδούσι χύρα
εις βάρη αύτου τι και τής έκκλησίας.

Μενολίδης

Όι Χωροφύλακες τού έπινου
μικού Σταθάσθ Θεσιών μεταβλή
τες είνε άποκρυ τής άπείθουσι τού
Α. Θεόδωρου όδω συλλέξουσι τού
ουδω αύτου, κα' όδω άν ήβον έπιταμα
πυλλήλωσι, και ή ή ενοσημώσεως
έκεί έλφθησαν παρά τού γίνοντος πα
τρός σου να σπρή ταχία. Έπίτρη
θίος ό Θεόδωρος ή ήβον, τών όδω
ανελκός ός και τών ποίημα του
και μακρό τίνά υπερήτην του.

ΕΙΣΙΜΟΣ, μακράς έντάσεως ήλιος
έλασι χύραν περί τήν ολέσθη ήλιος
ήλιος τής νυκτός τής παρελθούσης
νυκτακής. Η στερική αύτη όδωσις
καρ άλλων μόνον έγένετο άντιλήθη.

Ο ΚΑΙΡΟΣ εύρίσκειται εις άθλι
στάτην καταστασιαν. Αι βουλαί τής
παρελθούσης έβραμίσες έπίνοντες
και κηνοί καταστράται, ός έν τού

ΚΑΛΟΣ-ΕΠΙΣΚΟΠΗ

ΜΙΑΜ ΔΕΚΚΑ

Έν μέτω τών συγγενών και φίλων
άπέδωσαν έν Αθήνας πρό τίνος ή
μακρόν ή καλός και χριστός συμπε
λής μας, τούς πολιτικούς τής Έπα
χής μας και άντινοσημώσεως
του πικρού Έ. Α. Λίκα. Η κρίσις
του πρώτου μεταστάτος εις τής ού
ρανίως μόνος έπίδωροματώδη είνε
τι τή έπιταγήν τού θανάτου του, ήν
παρελθούσην έλάλησαν τόν έν Α
θήνας σούκα τών άνωκατων και
πλήθος έλεκτουό κόσμου, τίνωτος
τάς σπείρας του.

Ο ΚΑΙΡΟΣ διατρέχουσι και τά
αθήματα τής Ορθόδοξης κοινότης,
έκεί εις τούς βαλάντια τρωθέντας
έκείνος τού τής είνε Έφους παρηγο
ρίαν.

ΠΡΟ ΗΜΕΡΩΝ ό έν τού χωρίου
Σίχου τού ήλου Πήρας τής Έπερ
χίος Αιθίοπος Α. Ανταλάς Αλός
έπίνη παρανομήσις ός τών οδών
του γημέριου Εύρωπια ή Άσιας πε
ταχίω, τού κείνου μεταξύ Μαυρο
κατιών και Μάκισου.

Ο ΗΑΙΕ Γ. Κ. Βουγιώσσης έν Ακα
τίνη τήν παρελθούσα έβραμίσες πε
ριστράσαντες τού περιετρω του πα
τρός του έβλήθη κατά τήν «επιή
λην γύραν σπ' αύτου και άπέθανε
αύτως.

Οι Χωροφύλακες τού έπινου
μικού Σταθάσθ Θεσιών μεταβλή
τες είνε άποκρυ τής άπείθουσι τού
Α. Θεόδωρου όδω συλλέξουσι τού
ουδω αύτου, κα' όδω άν ήβον έπιταμα
πυλλήλωσι, και ή ή ενοσημώσεως
έκεί έλφθησαν παρά τού γίνοντος πα
τρός σου να σπρή ταχία. Έπίτρη
θίος ό Θεόδωρος ή ήβον, τών όδω
ανελκός ός και τών ποίημα του
και μακρό τίνά υπερήτην του.

ΕΙΣΙΜΟΣ, μακράς έντάσεως ήλιος
έλασι χύραν περί τήν ολέσθη ήλιος
ήλιος τής νυκτός τής παρελθούσης
νυκτακής. Η στερική αύτη όδωσις
καρ άλλων μόνον έγένετο άντιλήθη.

Ο ΚΑΙΡΟΣ εύρίσκειται εις άθλι
στάτην καταστασιαν. Αι βουλαί τής
παρελθούσης έβραμίσες έπίνοντες
και κηνοί καταστράται, ός έν τού